

կառման կետի մէջ սրաց տրուած ունի կաւ մարի չորս կորութիւններ պարզ բարաւորով մը ծածկուած՝ նոյնքան ուղղորդ որմնորոշ վրայ հանգչելով: Ցայտուն լար մը կամարին արտաքին և գործարար կողմը բոլորակաձև կը չլրկացատէ, վերի կամարի կորութիւնը խորոփի միջև երբեակ ճախարակի ցցուակով զարգարուած է, նոյն կամարին շարունակութիւնը խորշ խորշ շինուած է, ինչպէս Ս. Յարութեան տաճարի ճակատին կամարները, երբորդ և չորբորդ կամարի կորութիւնները անկհան վրայ ունի իբր զարդ փոքր կտոր ցցուակներ: Նոյն շինուածքին ճակատը կը պակասի երեք անկիւնը (tympan): Ուղղորդ պատերու անկիւններու մէջ զետեղուած են միայն մէջ փոքր կտոր ցցուակ մը, միւս երեքին մէջ՝ խորոփ մը: Խորշաւոր կամարի կորութիւնէ զատ, այս դռանը, պարզ ցցուակներով զարդարուած է, բաւական կը նմանի Ժիլլէի հարաւային դռան: Ան ունի ԺԲ. դարու երբորդ քառորդին կամ կիսուն հնութիւնը:

ՄԿՐՏԻՉ ԵՂՍ. ԱՆՍԻՆՈՒՆԻ

ԽՈՐՀՈՒՐԴ ԵՒ ԽՈՍՈՐ

Գործի մարդը մեջ նորոյք է յիշել ածականակր դրամ եւ առածը. քայց նշխարապէս սակեց շատ աւելի է. վասն զի երբ գիտեանք շատ գործածել գայե, ինքզինքին մշակութիւնը, բարեւարարներ՝ նկարագրին կազմութիւնն է ան: Այն միկ ժամը որ անկողութեան կամ ոչինչ քանեւուն, այսինքն անկողութեան աւելի յոնկոյն քանեւուն կը տրուի անկն օր, քանի մը տարւան մեջ, երբ ինքզինքին կատարեալ գործունակն անխորտ, պիտի կրնար տեսնել իրանունն զարծելն, եւ երբ քաւի գործուն յատկացուի, մարդու մը կեանքը պիտի բեղնաւորէ:

*

Միաժամանակ չընել երբի՝ մեկի աւելի քաներ, շատ կարեւոր է աւելի. նշխարապէս նշանակուր մարդը նա է որ կրնայ իր քոյնակ ուշիք քանի մը վրայ կեդրոնացնել և մրնացածը մոռնալ. կեդրոնացուր մարդկային մեջքի մեծ ոյժն է:

ԳՐԱԿԱՆ

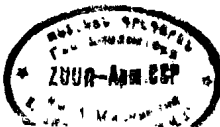
Մ Ո Ր Ո Ւ Ա Ն Բ Ա Ն Ե Ր

Մատաւորապէս կէս զարե ասդին մեր ժողովուրդը ստիպեալ բաներ որոնք այսօր կը կազմեն միտքի կեանքը անոր մէջ կարեւոր հատուածին: Հայաստանեան իմաստասիրն տարազը մեզմէ տանց համար այլած որտէ միթիթաւնը, մեզմէ շատերու համար որբազան պատգամ է, զորաւոր մեզ իբրաւ. զէմ նակատի հանելու աստիճան, Այս նշաններուն մէջ, եւ պիտի յետեւան ինքնուրուագումին վերլուծումին, քանի որ աստիճան կ'ընեն այնքան տիրական կերպով մեր հայրենիքին ու զաւրութեան տեսարանները:

Մեր ժողովուրդին զբախտագոյն հատուածը, ան՝ որ ապրել յետոյ Աստուծոյ գործիքներուն մէջնէն անըմբերելին, ու երկրաւոր կեանքին մէջ, տարազեւած է այսօր աշխարհի չորս ծաղիկուն, կրկնելով աւելի քան զածան որդիտեան յուսակորոյս բարեկեանեան գերութիւն մը, ստիպեալ զարեւալ ուրիշ բաներ, որոնք, ստիպելու հետեւին ընդմէջէն, ինչպէս կը պատկերեն մարդիկ նման վտակուն վերիվարումները, փորձի էին ենթարկած մեր յոյնած, հազարամեայ աղէտներով խցանաւ ցեղային խղճմանը, մեզի մօտիկ բախտաւոր չըլանի մը, բայց չէին կրցած խոր ապրել սիւնները մեր հողին: Ներուած էր մեզի այսպէս զգալ աւ տարազել ցեղային մեր խորհուրդը, խորքը, նոյնիսկ անցեալ զարաւորելի էր զեւելէն յետոյ:

Այսօր....

Ինչ որ հասած է իմա մեր զանեւուն — աւաւր փակեցէ՛ք հողին զաները, վառեղի ազգեւուն պատմութիւնը սխալ չէ պայմանել անանց ամբողջապէս պահպանումէն, ինչպէս կ'ընեն արեւմտաւոր քանի մը մեծ ազգերը — չէ բազմաւորութիւնը այն միւս աղէտներուն որոնք ներծնածի՞ն հաւաքական բանադիր զաւանափոխութեանը, բանազալթի, նոյնիսկ զանգաւածային ապստիգայապէս երեւոյթան համապատկերները անկէ մեր պատմութեան, որտաւուշ, զարաւալից, սպառնալու ու գնեւթեմալ որպայատումները մեզ՝ զարեւուն բայց որոնք թափուր, կիկլունը փրկուած ինկաւ մեր հեղեղաւ սեմերուն: Ասոնք ամենեւնի զէմ մեր ժողովուրդը երեւան բերան իբր անայց խորութիւններէն, զիմարական իր մեծը, երբեմն նուազ, երբեմն հերարձակ. բայց հանց իր զիմարութիւնը, ամուր փաթեղելով իր պաշտպանողական միջոցներուն, որոնք իրեն թելադրուած էին միջին իր խորհուրդէն: Ասոնք

700-66